

Punakylkirastaalla *Turdus iliacus* kolme pesyettä Valkeakoskella

JORMA AHOLA

Kesällä 1969 Valkeakosken Juhannusvuoressa havaitsin punakylkirastaalla kolme pesyettä. Havainnointiin oli mahdollisuus päivittäin, koska pesintä tapahtui kahden omakotitalon piha-alueella.

Punakylkirastaspari rakensi ensimmäisen pesän kolme metriä asuinrakennuksen ulkoseinää olevaan kuuseen 2.5 m:n korkeuteen. 3.5. pesässä oli viisi munaa ja 31.5. viisi niin suurta poikasta, että rengastin niistä vain kolme nostamatta niitä pesästä. Seuraavana päivänä poikaset kuitenkin lähtivät pesästä.

Ensimmäisen pesyeen poikasten ruokinnan yhteydessä havaitsin emojen rakentavan uutta pesää. Pesä sijaitti naapuritalon päädyssä kasvavien koristeköynnösten tukikehikolla n. 20 m:n päässä ensimmäisestä pesästä, 3 m:n kor-

keudella maasta. 8.6. pesässä oli viisi munaa ja 23.6. viisi n. 3 vrk:n ikäistä poikasta, jotka rengastin 28.6. Poikaset lähtivät pesästä 3—5.7.

Koska emolinnut vielä toisen pesyeen poikasten lähdettyä kävivät pesällä, oletin jonkun poikasista jääneen pesään. 10.7. tarkistin pesän ja totesin pesässä kolme munaa. 21.7. pesässä oli kaksi juuri kuoriutunutta poikasta, jotka rengastin 27.7. Poikaset lähtivät pesästä 5—7.8.

Summary: Three clutches of the Redwing *Turdus iliacus* in one season.

In the summer of 1969 a pair of Redwings nested three times at Valkeakoski, southern Häme. On May 3 there were five eggs in the first nest. The young left the nest on June 1. The offspring of the second nest flew away between July 3 and 5 and those of the third between August 5 and 7.

Kirjallisuutta

Ornitologiset sarjalehdet

Toim. ESA LEHIKONEN

BAGG, A. M. 1967. Factors affecting the occurrence of the Eurasian Lapwing in Eastern North America. *The Living Bird* 6:87—122.

Tähän kirjoitukseen on koottu kaikki vv. 1883—1966 Pohjois-Amerikassa töyhtöhyypästä tehdyt havainnot. Niissä on havaittavissa alueellinen keskittyminen New Foundlandin tienoille ja ajallinen keskittyminen marras—tammikuuhun. Atlantin ylittämisen syyksi tulkitaan sääolot Euroopassa ja Pohjois-Atlantilla. Kun idästä leviää kylmä ilmamassa Eurooppaan se pakottaa linnut siirtymään läntisimpiin Euroopan osiin (Brittein saaret) ja edelleen Atlantille, jossa massaesiintymien aikaan on ollut laaja matalapaineen keskus, jonka pohjoispuolella vallitsivat voimakkaat itäiset ja valtameren ylittämiselle otolliset tuulet. Tämä tulkinta perustuu kahden huippuvuoden (1927 ja 1966) esiintymisen ja alueen sääkarttojen vertailuun. 13 kuviota, 2 taulukkoa, pari kuvapiirrosta.

BRUN, E. 1969. Utbredelse og hekkebestand av lomvi (*Uria aalge*) i Norge. *Sterna* 8:209—224. Vuosina 1961—64 ja 1966—68 kirjoittaja on pyrkinyt takseeraamaan useimmat Norjan etelänkiislakoloniat. Tässä kirjoituksessa esitetään takseerausten tulokset.

Norjan etelänkiislakanta on 140 000 ± 20 000 paria. Seitsemällä paikalla on yli 1 000 parin kolonia ja näiden yhteinen parimäärä muodostaa 98 % koko maan kannasta. 2 taulukkoa, 3 kuviota.

BRUN, E. 1969. Utbredelse og hekkebestand av alke (*Alca torda*) i Norge. *Sterna* 8:345—359.

Norjan ruokkikanta on 1960-luvulla ollut 36 000 ± 10 000 paria. Yhdessä koloniassa oli yli 10 000 paria. Ruokin esiintymistä verrataan aikaisemmin julkaistuun etelänkiislan esiintymiseen. 2 taulukkoa, 3 kuviota.